

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. C.**, bytom B.X., B. proti žalovanému: **L. CH. D. s.r.o.**, B., V.X. zastúpenému advokátom JUDr. E. V., B.X, B., o zaplatenie 400 000,- Sk, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2007, č.k.: 35 Cb 11/95-385, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2007, č.k.: 35 Cb 11/95-385 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu 400 000,- Sk istiny s 20% úrokom z omeškania od 21. októbra 1995 do zaplatenia a určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy o predaji podniku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet zástupcu 125 848,50,- Sk.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi žalobcom a J. C. bola uzavretá zmluva o predaji podniku 20. apríla 1995, predmetom ktorej boli vlastnícke práva k veciam a iné práva, a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia k prevádzkovaniu podniku. Podľa tejto zmluvy sa predávajúci zaviazal previesť na žalovaného záväzky súvisiace s podnikom vo výške 249 710,40,- Sk. Tieto záväzky sa vzťahovali na uzavreté zmluvy o náhradnej forme

závodného stravovania v sieti A. a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy bola príloha č. 1. Bolo preukázané, že žalobca zaplatil predávajúcemu kúpnu cenu 400 000,- Sk a uhradil záväzky vo výške 249 751,44,- Sk. Žalobca na pojednávaní 29. januára 2002 zmenil svoj nárok tak, že okrem kúpnej ceny sa domáhal zaplataenia čiastky 672 900,- Sk s úrokom z omeškania vo výške dvojnásobnej diskontnej sadzby Národnej banky Slovenska a z titulu primeraného zadost'učinenia zaplataenia čiastky 1 180 000,- Sk.

Ďalej uviedol, že podľa živnostenského oprávnenia, ktoré v čase uzavretia zmluvy mal vydané žalobca, nedošlo k predaju všetkých jeho živností, uvedených v živnostenskom liste, ale iba časti týkajúcej sa sprostredkovania závodného stravovania, preto v zmysle § 5, § 476 ods. 1, § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka je zmluva neplatná.

Súd konštatoval, že nakoľko nebola medzi účastníkmi platne uzavretá zmluva o predaji podniku, nemohlo dôjsť ani k odstúpeniu zo strany žalovaného od zmluvy. Preto súd žalobu zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca v zastúpení J. C.

Žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe vyhovieť. Predovšetkým namietal, že súd rozhodol 26. apríla 2007 v neprítomnosti zástupkyne žalobcu napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že zástupkyňa je po ťažkej operácii chrbtice so zdravotnými ťažkosťami a predvolanie na pojednávanie jej nebolo doručené. K odvolaniu pripojila prepúšťacie správy po hospitalizáciách a oznámenie – žiadosť zo 17. januára 2007.

Ďalej uviedla, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil a posúdil skutkový stav, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zmluva, ktorú v konaní žalovaný napáda, sám inicioval, spracoval a spoločne so žalobcom ju podpísali. Prostredníctvom nej sa žalovaný zmocnil žalobcovho know-how, jeho vybudovanej siete stravníkov a poskytovateľov stravy, ktorú tvoria klienti po celom území Slovenska a s ktorými hneď začali obchodovať a obchodujú dodnes. Poukázal na korešpondenciu medzi účastníkmi konania.

Ďalej uvádza, že predchodkyňa žalobcu na základe zmluvy o predaji podniku svoj podnik žalobcovi riadne predala, za čo jej žalobca riadne zaplatil dohodnutú kúpnu cenu a prevzal záväzky za stravné lístky, ktoré boli v obehu. Uzatvorené zmluvy s klientmi tvorili prílohu zmluvy o predaji podniku, nakoľko sa jednalo o vybudovanú sieť A. servisu, ktorá bola hlavnou činnosťou podniku a teda predmetom predaja. Klientom bol písomne oznámený nový nástupca s jeho vlastnými identifikačnými údajmi, vrátane IČO a DIČ. Žalovaný mal všetky zmluvy s klientmi žalobcu k dispozícii už pred uskutočneným predajom podniku, zmluvu o predaji podniku žalovaný na základe týchto zmlúv sám vypracoval a dňom 18.

októbra 1995 bola zmluva obojstranne podpísaná. Týmto dňom nadobudla zmluva platnosť a podnik bol zo strany žalovaného od žalobcu prevzatý. Teda žalovanému boli známe všetky skutočnosti, ktoré s predajom podniku súviseli, boli mu známe všetky náležitosti jednotlivých zmlúv a nikdy žiadnu nespochybnil. Ani pred odstúpením od zmluvy nepoukázal na žiadne právne vady, ktoré by v dostatočnej lehote od žalobcu pred samotným odstúpením žiadal odstrániť. Uzatvorená zmluva medzi účastník i konania o predaji podniku obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 269 ods. 1 Obchod. zák. Odvolateľ je toho názoru, že konanie žalovaného má znaky nekalej súťaže, preto žiada žalobe vyhovieť.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 písm. e/ OSP a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolateľ predovšetkým namietal procesné pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý vec prejednal bez účasti žalobcu a jeho zástupkyne a vo veci rozhodol.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že medzi práva, ktoré účastníkom konania zaručuje procesný predpis, patrí aj právo účastníka zúčastniť sa pojednávania a na ňom uplatňovať svoj vplyv na priebeh a výsledok konania. Aby mohol účastník a jeho zástupca reálne využiť procesné práva, ktoré mu dáva procesný predpis, musí mať osobné, resp. zdravotné záležitosti zariadené tak, aby sa mohol pojednávania zúčastniť.

V prejednávanej veci sa pojednávania, konaného pred súdom prvého stupňa 26. apríla 2007 nezúčastnila zástupkyňa žalobcu J. C., bytom B.X., B. Zo spisu vyplýva, že menovaná si predvolanie na pojednávanie v odbernej lehote neprevzala. Napriek tomu, že súdu bolo známe, že je po vážnej operácii chrbtice a zlomeného kolena, preto je dlhodobo PN (č.l. 339), vec prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti. Navyše k odvolaniu pripojila prepúšťaciu správu, z ktorej vyplýva, že zástupkyňa žalobcu bola v dňoch od 18. apríla 2007 do 24. apríla 2007 hospitalizovaná a práve v tomto čase ako to vyplýva z dokladu o doručení (doručenky) jej bolo doručované predvolanie na pojednávanie na 26. apríla 2007.

Znamená to, že žalobca a jeho zástupkyňa nemali možnosť zúčastniť sa pojednávania, tým ani príležitosť využiť procesné prostriedky na dosiahnutie priaznivejšieho výsledku konania.

Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP dôvod na zrušenie rozhodnutia, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutou takouto vadou, nemôže byť považované za správne.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V novom konaní rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 30. júna 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu